

La farmàcia de la dona de Camps, Isabel Bas, al bell mig de València, era centre d'operacions.

dius, però bé, que ho sàpigues.”

—D. SERRA: Ell...? Aquest ho sap tot.

—Á. PÉREZ: Ja, ja ho sé, però per si de cas alguna filla de puta l'ha calfat, ja saps què vull dir, doncs que sàpiga que vaig portar tota la documentació al sindic de comptes.

Dies abans, el 6 de novembre, Pérez deixava clara l'amistat que tenia amb la dona de Camps —que visitava a la farmàcia— i com pressionava Vicente Rambla perquè “executara”...

—ÁLVARO PÉREZ: Isc ara del despatx de Vicente i he passat pel laboratori per contar a *la Dama* com m'havia anat.

—PABLO CRESPO: I com t'ha anat?

—Á. PÉREZ: Li he dit que m'hauria de morir deu voltes i tornar a nàixer per fer-li una mamada a un amic, per demanar-li faena. Perquè crec que als amics no se'n ha de demanar res, els amics t'ho donen. Llavors, li he dit, només et demane que executes. Com que pots fer-ho, doncs que executes. Res més, t'ho demane per favor, xic, que executes i em deixes en pau. Que ho controles i que digues “tant l'any” perquè em deixes en pau.

Discursos encriptats, coses que no es poden dir per telèfon, diners que es mouen ací i allà... Tot plegat no ho ha volgut investigar el TSJ valencià. Juan Luis de la Rúa, president en funcions des del juliol i amb qui Camps ara fa un any va assegurar que tenia una “íntima i sentida relació”, no hi veu res d'estrany.

Victor Maceda

Mònica Oltra, síndica del grup parlamentari del Compromís (Bloc-Iniciativa-Verds), ha denunciat Juan Luis de la Rúa davant la fiscalia general de l'estat. “Ens hem limitat a aplicar la llei d'enjudiciament criminal: si tens coneixement d'un delictes, has de comunicar-lo”, diu.

“Un president no pot ser el pallasso major del regne”

Iniciativa del Poble Valencià ha presentat davant la fiscalia de l'estat una denúncia per prevaricació contra el president del TSJ valencià, Juan Luis de la Rúa. Quines expectatives reals teniu que prospere?

—La nostra finalitat, sobretot, és que hi haja ressò social. Si el fiscal no actua, que després no diguen que fou perquè ningú no ho havia denunciat. De fet, la frase que més hem sentit aquests dies, després de posar la denúncia, és: “Ja era hora.” Volíem cobrir les expectatives d'una part de la ciutadania que no entén com funciona açò: com pot ser que el jutge Garzón haja declarat per prevaricació quan només volia fer justícia amb les víctimes del franquisme, i en canvi De la Rúa, que tothom sap què ha fet i de qui és amic, ni tan sols ha estat denunciat? Pensem que la fiscalia ha d'actuar-hi. Nosaltres, de moment, ens hem limitat a aplicar la llei d'enjudiciament criminal, segons la qual si tens coneixement d'un delictes has de comunicar-lo.

—Aquestes actuacions vostres tenen força repercussió. Sou més bel·ligerants que la resta de l'oposició respecte el cas *Gürtel* o simplement es tracta d'una aparença?

—El nostre grup parlamentari fou el primer a parlar dels vestits a les Corts, el primer a demanar eleccions anticipades, el primer a dir que els regals eren només la punta de l'iceberg d'un fenomen molt més greu —el finançament irregular—... Hem estat pioners. Ara tota l'oposició ho demana, no sols nosaltres, però bé,

cadascú decideix amb quina fermesa vol actuar. Un acte tan polèmic com el de la samarreta —sóc ben conscient que ho va ser, de polèmic— va servir perquè els mitjans de comunicació estatals se'n feren ressò, molt abans de l'aparició dels últims enregistraments i informes policíacs. Hem aconseguit, per tant, de fer veure la situació de misèria política en què es troba immersa la Comunitat Valenciana, aquest país nostre. Si vols solucionar un problema, primer de tot has de deixar de ser invisible. Allò invisible no existeix, per als mitjans, i en aquest sentit estem molt satisfets.

—S'acaba de fer pública una part del sumari, la que hi havia al TSJ madrileny. Sospiteu quan podria obrir-se la resta?

—No, no ho sé. Ho desconec.

—Siga com siga, fa l'efecte que hauria estat molt més recomanable d'unificar la causa en un únic tribunal. Hi ha tot de ramificacions.

—Podria haver-se'n anat al Suprem, per la imputació de [Luis] Bárcenas [ex-tresorer del PP], però va ser posterior al desglossament del cas. Si l'hagueren imputat abans... És possible que tot plegat haguera anat al Suprem. Tindria molt més sentit, és clar, perquè ara el TSJ de Madrid investiga fets que formen part del mateix delictes que s'investiga ací. No descarte que al capdavant tota l'actuació se'n vaja al Suprem. Potser hauria estat la cosa més lògica des de l'inici, però ja sabem que la nostra Constitució i el nostre sistema judicial fixa el jutge per

lleï, i la jurisdicció dels aforats de les Corts valencians recau en el TSJCV. Certament, però, una investigació unificada seria molt menys complicada.

—**Teniu esperances que dimitiesca algú, al País Valencià? N'hem vistes de tots colors, i mai no passa res. Ni Carlos Fabra, ni Alejandro Font de Mora, ni José Ramón García-Antón...**

—A García-Antón no el van deixar dimitir, o això diuen. Potser hauria estat millor que el deixaren dimitir i que no acabara amb el cor trencat [l'ex-conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge va morir el proppassat agost, víctima d'un infart]... En aquest cas, crec que dependrà de Génova. Camps hi està encallat, amb una actitud cada vegada més histriònica.

—**Fa l'efecte que a ell tant se li'n dona, Génova, precisament. De missatges directes, li n'han llançat uns quants, i els ha resposts amb evasives.**

—Sí, però, al remat, al PP mana Génova. No ens enganyem.

—**Mariano Rajoy i Francisco Camps van quedar l'altre dia a Conca, a mig camí. És com si, malgrat tot, Camps se sentira més fort que no Rajoy, que no governa un sol ciutadà.**

—Camps, al debat de política general, va dir a Rajoy que si volia guanyar a l'estat, necessitava la Comunitat Valenciana. No li va dir, en canvi, que el PP pot traure molts vots ací, però alhora perdre'n a la resta d'Espanya. [Alberto Núñez] Feijóo també vol guanyar a la seua comunitat autònoma... Només sabem que tot Espanya riu, ara mateix, de la situació que travessa el PP valencià. No debades, ja no hi ha dirigents del PP que isquen a defensar la innocència de Camps. Rajoy no ha tornat a repetir allò de “creo en Camps, estoy a su lado por delante, por detrás...” Fins a quin punt pensa continuar darrere seu?

—**Parlàveu ara del debat de política general del 29 de setembre. Vau notar especialment neguitosos els diputats populars?**

—Els ho vaig dir, allà mateix. Tant a la seua primera intervenció com a la rèplica al PSOE, quan Camps va exhibir el seu histrionisme més exagerat, amb aquella manera de parlar i de moure's que fa que cada vegada més gent es pregunte què li passa... Li ho vaig dir, a Camps: els vostres diputats passen vergonya, obligueu el vostre grup parlamentari a fer

“Integrar-nos al PSPV-PSOE, Iniciativa? No m'agrada dir ‘nunca’ ni ‘jamás’, però, en principi, no és a l'agenda”

un paperot. Es veien preocupats, avergonyits en comprovar que el seu líder fa el ridícul i que al debat va perdre l'ocasió d'anunciar que se n'anava. Això mateix vam demanar-li, el grup de Compromís: que salvara la poca dignitat política que li puga quedar, si és que encara li'n queda. Quan hom arriba al deliri a què ha arribat Camps, fa coses molt estranyes: ahir mateix [dimarts de la setmana passada], una periodista va preguntar-li per què no havia anat al comitè nacional del

PP [de dilluns dia 5], i ell li va respondre inquirint-li per què no hi havia anat ella. Escolteu, això apareix a les televisions de tot Espanya! Entre el somriure de Tita Cervera que té tot el dia i les coses que diu, com ara que al PP “nos queremos mucho”, ja només li falta cantar allò d’“estamos muy a gusto”... Llevat de Canal 9, el president de la Generalitat ix més als programes d'humor i a les vinyetes dels diaris que no a les notícies. Això és insostenible! Un president no

pot ser el pallasso major del regne. Això no és sostenible.

—**Si Camps estava excitat al debat de política general, encara ho estava més el seu número 2, Ricardo Costa.**

—No sé quines raons de fons devia tenir per a riure tant, supose que devia ser producte del nerviosisme... Si s'albira un cap de turc, un boc expiatori, és ell. Veig Camps totalment capaç de deixar-lo caure per salvar el seu cap.

—**I faria igual amb el vice-president primer del Consell, Vicente Rambla?**

—Aquest també mirarà de surar, siga com siga. Caiga qui caiga, ell mirarà de surar. Els enregistraments deixen clar, de tota manera, que tots ells no s'estimen tant com diu el president: de fet, si ho repeteix tant és perquè no és cert.

—**El vostre discurs al debat en qüestió va agradar bastant als diputats socialistes. Alguns, fins i tot, van aplaudir-vos.**

—No vaig adonar-me'n. A l'hemicicle hi ha una acústica prou dolenta, i per això de vegades he de cridar més del compte. De tota manera, en ocasions m'han dit que els ha agradat la meua intervenció.

—**Vau dir a Camps que com podia criticar els cartells del pla E, els desperfectes al túnel de l'avinguda de Catalunya de València construït pel Ministeri de Foment o el tractament informatiu de TVE, si ell encara ho fa pitjor. Vau retraure-li que, per a ell, la culpa de tot la té sempre Zapatero. És normal que us aplaudiren.**

—Vaig criticar els cartells del pla E, però el PP no en pot malparlar, perquè fa igual. És allò de "li diu el mort al degollat", no? També vaig criticar la política econòmica erràtica de Zapatero, amb l'apujada de l'IVA després d'haver retirat l'impost de patrimoni... Vaig criticar el PSOE, també. No sols el PP.

—**Hi ha diputats socialistes que, fora de micròfon, exclamen que "l'hem de fixar!". I ho diuen de vós.**

—Ah, sí, com si jo fora un futbolista!

—**Com a síndica del segon grup de l'oposició, entenc que, més prompte que tard, us reunireu amb Jorge Alarte, secretari general del primer partit de la mateixa oposició.**

—No hem quedat encara. El dia que tinga alguna cosa a dir-li, li telefonaré.

—**Ell no us ha cridat, encara?**

—No. Hem coincidit en algun acte, tenim una bona relació...

—**...però no us ha dit encara de quedar a dinar un dia...**

—...Bé, sí, però res més que això. "Un dia hem de quedar", ens hem dit, però res més. Entenc que té l'agenda plena.

—**És una ironia, això? No és diputat, ha plegat de l'alcaldia...**

—No, ho dic seriosament, però bé...

—**I quan quedeu a dinar i us diga: "Escolta'm, Mònica", i tot allò que vindrà després, què li direu?**

—Depèn de què em diga després. Depèn.

—**Posem un exemple, vinga: "Escolta'm, Mònica, tu encaixaries en el nostre projecte, ens aportaries un perfil d'esquerres molt escaient, ara que em diuen que sóc de centre..." Imagineu-vos que us diu de fer el pas que un dia va fer Nova Esquerra, vaja.**

—Crec que Alarte té molta feina al seu partit. Dit això, és clar que hem de parlar, però de política, de tot allò que passa, d'algunes estratègies. No negaré que també tinc una relació fluida amb el síndic del grup socialista [Àngel Luna], a qui en alguna ocasió he proposat d'enviar a Madrid iniciatives nostres perquè allà reberen el suport del PSOE... Sobretot, tinc interès a parlar de política i de què passa al nostre país, amb els líders de l'esquerra. De la resta que em diga, ja li contestaré...

—**El 2011 —o abans— anireu coalitzats amb el Bloc, de totes passades? Ja parreu d'aquest pacte, de fet.**

—Sí, sí. Seriem molt imbècils si no el fèrem, tots dos.

—**És a dir, que és impossible la integració d'Iniciativa del Poble Valencià al PSPV-PSOE abans del 2011.**

—No és a l'agenda, ara com ara. No m'agrada dir "nunca" ni "jamás", són paraules massa gruixudes, sobretot perquè he vist tanta gent dir "mai" i que després ha incomplert la paraula... En principi, no és a la nostra agenda.

—**Ideològicament, i en segons quines qüestions, us sentiu més a prop del PSPV-PSOE que no del Bloc? Camps, al debat de política general, va dir que trobava a faltar la veu del Bloc, una veu "moderada" i "centrada", amb què "governem alguns ajuntaments". No és la primera vegada que ho fa.**

—Jo, primer de tot, em sent propera a la gent amb qui compartesc grup parlamentari. De vegades coincidim amb el PSOE. Al plafó de votacions tots quatre

[les dues diputades d'Iniciativa i els dos del Bloc que conformen el Compromís] coincidim amb els socialistes el 90% de les ocasions. En vista de la manca d'arguments i la pressió a què el sotmetem, Camps es dedica a albirar una falca entre Bloc i Iniciativa, i no és així. Una altra cosa és que en qüestions concretes, molt concretes, tinguem visions una mica diferents. En alguna votació no hem votat igual, i no passa res. L'espai a l'esquerra de la socialdemocràcia es caracteritza precisament per l'heterogeneïtat. L'esquerra del segle XXI serà plural o no serà. S'han acabat els partits monolítics en què tothom fa igual.

—**Si, com sembla, abans no acabe l'any tanqueu el pacte amb el Bloc, el nou síndic a les Corts serà el líder d'aquest partit, Enric Morera.**

—Sí, perquè ell serà el cap de llista per València, el 2011.

—**Això farà que canvie la línia opositora de Compromís?**

—El discurs del grup parlamentari, el conformem col·lectivament. És clar que canviarà l'estil, però: Morera és una persona i jo en sóc una altra.

—**Menys agressiu amb el PP?**

—Un estil menys incisiu, potser. Fa l'efecte que les dones, en política, hem de ser més batalladores.

—**Camps va dir que els d'Iniciativa "mireu massa cap al nord".**

—S'equivoca. Jo sóc molt fredolina. Si em perd, Camps hauria de buscar-me al sud, no al nord. Sempre tinc fred.

—**I si a Camps se li acut d'avançar les eleccions, el resultat diferiria molt del del 2007?**

—Sí, potser seria molt diferent.

—**Hi quedarien dos grups, només?**

—No.

—**Li convé d'allargar l'angoixa per Gürtel dos anys més, fins el 2011?**

—No, perquè han de passar moltes coses, el Suprem ha de pronunciar-se sobre l'arxiu decretat pel seu amic De la Rúa... Cada informe policíac, cada aixecament de sumari, cada filtració, augmenta la gravetat de la situació. No crec que ell esgoti la legislatura, però potser sí el PP. Tant d'histrionisme no el suporta ningú. Com a polític, està acabat.

—**"De molt honorable, només us en queda el títol", vau dir-li al debat.**

—Està acabat, sincerament.

Victor Maceda